

Rruga drejtë së vërtetës 30

Në fillim le të ndjekim ajetin **85** të sures së shenjtë **Bekare**:

ثم انتم هولاء تقتلون انفسكم وتخرجون فريقا منكم من ديارهم تظاهرون عليهم بالاثم والعدوان وان ياتوكم اسارى تفادوهم وهو محرم عليكم اخرجهم اقتومنون ببعض الكتاب وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم الا خزي فى الحياة الدنيا ويوم القيامة يردون الى اشد العذاب وما الله بغافل عما تعملون

" Pastaj qe, ju jeni ata qe mbytni njëri-tjetrin, i dëboni disa prej jush nga vendi i tyre duke bashkëpunuar kundër tyre si është mëkat e padrejtë, e nëse ata bien te ju në robëri, ju jepni kompensim për (t'i liruar) ata, e dëbimi i tyre nga vendi është i ndaluar për ju. A e besoni një pjesë të librit, e tjetrën e mohoni? Ç'mund të jetë ndëshkimi ndaj atij që punon ashtu prej jush, pos poshtërim në jetën e kësaj bote, e në ditën e gjykimit ata hidhen në dënimin më të ashpër. All-llahu nuk është i pakujdesshëm ndaj asaj që veproni ju".

Ky ajet kritikon Beni Izraelitët duke u thënë se ju megjithë zotimin që i dhatë Zotit vazhdoni të vrisni njëri-tjetrin, të dëboni njëri-tjetrin dhe nuk u kushtoni vëmendje as udhëzimeve të librit që i besoni Teuratit. Ju pranoni të vrisni njëri-tjetrin me duart tuaja por nuk pranoni të jeni rob të njëri-tjetrit. Nëse robërimi është ofezë, vrasja dhe dëbimi janë më të këqija. Nëse falja dhe lirimi i robërve është urdhër i Teuratit edhe distancimi nga vrasja dhe përndjekja është urdhër i Teuratit. Në të vërtetë ju i jeni dorëzuar epshit tuaj dhe jo librit qiellor, sepse sa herë që dekretet hyjnore përputhen me dëshirat dhe shijet tuaja i pranoni dhe sa heqë që nuk përputhen i hidhni poshtë madje inkurajoni njëri-tjetrin për të kryer mëkate. Ky ajet thekson se veprat e mira janë dëshmi e ekzistencës së besimit të vërtetë tek njeriu dhe këto vepra duhet të jenë në përputhje me dekretet e Zotit dhe nuk duhet të kryhen për interes apo për të plotësuar shijet personale të njerëzve sepse kjo mund të quhet adhurim i vetvetes dhe jo adhurim i Zotit. Jo vetëm mëkati por edhe ndihma për mëkatarin është e ndaluar. Imam Kazemi (as) nga Ehli Bejti i pastër i Profetit (savs) duke ju drejtuar njërit prej myslimanëve thotë: " Dhënia e devesë me qira në oborrin e kalifit Abasit Harun Ar-Rashid, nuk është e lejueshme edhe nëse deveja përdoret për udhëtimin e tij në Haxh sepse ti dëshiron që ai të kthehet shëndoshë dhe do të japë paratë e qerasë në një kohë që të dëshirosh mbetjen gjallë të tiranit është mëkat.

Tani le të ndjekim ajetin **86** të sures **Bekare**:

اولئك الذين اشترى الحياة الدنيا بالآخرة فلا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينصرون

" Të tillë janë ata, që e vlerësuan jetën e kësaj bote mbi botën tjetër, andaj atyre as nuk do tu lehtësohet dënimi, e as që do të ndihmohen ata".

Ky ajet duke theksuar se ata që thyejnë zotimet hyjnore, vrasin dhe dëbojnë njëri-tjetrin synojnë jetën e kësaj bote dhe zbatojnë vetëm urdhrat përputhen me interesat e tyre, shton se të tillë njerëz janë neglizhentë në lidhje me botën tjetër. Megjithë mëkatet e tyre të shumta jahuditë pretendonin se ata nuk do të dënohen në botën e përtejme por ku ajet duke hedhur poshtë këtë

shpresë të kotë thekson se të gjithë kriminelët do të dënohen për veprat e tyre dhe askush nuk do të përkrahet.

Në vazhdim le të ndjekim ajetin **87** të sures **Bekare**:

و لقد آتينا موسى الكتاب و قفينا من بعده بالرسول و آتينا عيسى ابن مريم البينات و ايدناه بروح القدس ا فكلما جاءكم رسول
بما لا تهوى انفسكم استكبرتم ففريقا كذبتهم و فريقا تقتلون

" Ne i patëm dhënë Musait librin dhe pas tij patëm dërguar shumë pejgamberë. Isait, birit të Merjemës i dhamë argumente (mrekulli) dhe e fuqizuam me (Xhibrilin) shpirtin e shenjtë. E saherë që u erdhi ndonjë i dërguar me çka nuk u pëlqeu juve, a nuk u bëtë kryelartë dhe disa prej tyre i përgënjeshtruat e disa i mbytet"?

Ky ajet flet për mirësinë e madhe të Zotit për të udhëzuar njerëzimin dhe thekson se Zoti pas Muasit(as) dërgoi edhe profetë të tjerë për Beni Izraelitët një prej të cilëve ishte hazreti Isa(as). Por lidhja e fortë e jahudive me të mirat e kësaj bote dhe me nxitjet e epshit, u bë shkak që ata të mohojnë profetët e tjerë madje edhe të vrasin disa prej tyre, sepse profetët nuk ishin të gatshëm të pranenin kërkesat e paligjshme të jahudive.

Më poshtë le të ndjekim ajetin **88** të sures **Bekare**:

و قالوا قلوبنا غلف بل لعنهم الله بكفرهم فقليل ما يؤمنون

" E (jehuditë e kohës së Muhammedit) thonë: "Zemrat tona janë në këllëf!" Jo, por për shkak të mosbesimit të tyre, All-llahu i ka mallkuar, andaj pak janë që besojnë (ose: pak send besojnë)".

Disa njerëz egoistë në përgjigje të ftesës së profetëve me tallje dhe cinizëm hiqeshin sikur nuk kuptonin asgjë nga fjalët e profetëve. Në përgjigje Kurani thotë se nuk është e vërtetë se fjalët e njerëzve janë të pakuptueshme për njerëzit por shpirti i egoizmit dhe i manipulimit të së vërtetës është bërë shkak që një grup të mohojë të vërtetën dhe të mos besojë. Në princip ndjekja e epsheve dhe e dëshirave bëhet shkak që perde të trasha ta ndajnë mendjen dhe zemrën e njeriut nga besimi dhe e vërteta.

Nga këto ajete mësojmë se:

- 1- Duhet të bindemi ndaj të gjitha urdhrave hyjnore, dhe jo të bindemi vetëm ndaj atyre që na pëlqejnë dhe të hedhim poshtë ato që sna pëlqejnë apo që nuk përputhen me interesat tona
- 2- Të mendojmë se Zoti është vështrues i të gjitha veprimeve tona dhe duhet ta dimë se ai nuk mashtrohet asnjëherë dhe është gjithnjë në dijeni të veprave tona
- 3- Të gjithë njerëzit janë të barabartë përballë ligjit hyjnor. Mendimi i disave se janë populli më i zgjedhur dhe më i dashur tek Zoti është mendim i gabuar dhe kjo dëshirë e pabazuar në vepra nuk e ul dënimin nga kriminelëve dhe mëkatarëve

4- Zoti ka dërguar profet të shumtë për të udhëzuar njerëzimin, por njerëzit në vend të falënderimit janë përpjekur të mohojnë dhe të vrasin profetët

5- Lumturia e njeriut është në dorën e tij. Nëse një grup bëhet objekt i zemërimit dhe mallkimit hyjnor, kjo është për shkak të egoizmit dhe mosbesimit të atij grupi, sepse Zoti i ka dërguar mjetet e udhëzimit për të gjithë njerëzit.

Marre nga: <http://albanian.irib.ir>